

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De felici obitu Domini VVermboldi presbyteri, huius virginis fidelis amici.
XII

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

Ad tertium quoque respondit, se in medio hominum conuersantem diuersimodè maculari: illum verò ab hominibus segregatum & inter Angelos conuersantem, incontaminatam conseruare puritatem. Ideoque mirandum non est, si ipse in contemplationis altitudine me præcellat. Fertur etiam, quòd eremita causam assignauerit subtractæ gratiæ in virgine, quia nimium de morte propinquorum suorum solebat dolere. Quod in obitu fratris sui contigit, qui eodem ferè tẽpore in Schiedam obierat, cum prædicta ab eremita in Ægypto, peregrinis istis recitabantur.

5. Obijt autem felicitis memoriæ idem deuotissimus eremita, perfectus terrenorum contemptor, ac caelestium secretorum altus speculator, anno Dominicæ incarnationis millesimo quadringentesimo vigesimo sexto, duodecima die mensis Octobris. Huius obitus & transitus ad gloriam, virgini sancte fuit per visionem reuelatus. Rapta namque in paradysum in hora transitus eius videbat animam illius corpore exutam, ab angelis ad paradysum deferri, atque in fonte tam sereno abluì; cuius profundum, per vnum ferè milliare (vt sibi videbatur) poterat videre.

CAPVT XII.

De felici obitu domini Wermboldi presbyteri, huius virginis felicitis amici.

INter multos deuotos patres ac spiritualis gratiæ expertos viros, fuit in ciuitate Traiectensi, temporibus venerabilis domini Frederici episcopi, sacerdos quidam calibis vitæ & animarum zelator, Wermboldus nomine, Deo & hominibus dilectus, multisque religiosis in diocesi Traiectensi & in Hollandiæ partibus latissimè notus. Hic de quadam villa Hollandiæ prope Goudam, natiuitatis genus contraxit: & per plures annos rector ac confessor sororum tertij ordinis apud sanctam Cæciliam in Traiecto claruit. Qui in diuinis scripturis valde studiosus, verbum Dei frequenter in ecclesiâ prædicauit: & orationibus ac deuotis meditationibus frequenter inuigilans, pro cordis sui puritate, crebris etiam consolationibus ac diuinis reuelationibus meruit ab alto visitari. Ad huius tam famosi patris notitiam, non humano iudicio, sed diuina reuelatione, sancta virgo Ledeuigis adhuc in paupertate sub præuo tugurio degens, hoc modo peruenit.

2. Cum enim in festiuitate Dominicæ Annunciationis, virgo memoranda vix media parte infirmitatis suæ completa, rapere-
tùr ad celestia contemplanda, contigit etiam & deuotissimum

Christi sacerdotem Weriboldum, eadem hora ad caelestia in-
 tuenda sustolli: tuncque ex hac vnica & simili contemplatione
 habita, mutuam cognitionem, quam prius non habuerunt, cali-
 tus ambo conceperunt. Quapropter idem venerabilis Pater, pie
 deuotionis affectu excitatus, cupiebat Dei famulam, quam in spi-
 ritu præcognouerat, corpóralibus oculis etiam cognoscere & vi-
 dere. Ingressus ergo ad domunculam eius, vbi languida iacebat:
 & videns calamitatem eius, qua premebatur, tanquam euangeli-
 cus Samaritanus super eam misericordia motus est, atque com-
 passionis iaculo cordialiter vulneratus. Nec mora, post sacra de
 Deo colloquia, extēdit manus suas ad charitatis opera. Et primò
 quidem dedit ei circiter triginta grossos Flandrenses, pro duobus
 linteaminibus emendis. Deinde sacerdos spiritu Dei accensus,
 ecclesiã intrauit; & adscenso ambone sermonem populo fecit, in
 quo duris increpationibus eos de tenacia vel immisericordialitate,
 vt digni erant, castigauit: eo quòd in tanta necessitate & dolore
 iacenti infirmę creaturæ Dei non subuenirent. Et meritò quidem
 pro zelo Dei, rigorosè locutus est sacerdos facundus; quia pro-
 bata virtus corripit insipientes: Verùm postea plures (Deo inspi-
 rante) ad misericordiam flexi, benefecerunt liberali corde elec-
 mosynas suas virgini sanctæ destinando.

3. Hic itaque reuerendus Pater, inter cætera charitativa collo-
 quia cum virgine languente, (quæ tunc temporis serè medietatem
 iufirmittatum suarum peregerat) coepit ei dicere. Ante Pascha sibi
 quodammodo esse reuelatum, quasi ipse ex hoc mundo ad Pa-
 trem ante hoc Pascha esset transiturus. Cui virgo respondit, quòd
 vsque ad futuram Pentecosten sibi expectandum foret; & quòd
 adhuc iterum post Pascha eam visitare deberet. Quod dictum
 quàm verum fuit, rei exitus probauit. Nam post verba in breui
 obiit, anno Domini millesimo quadringentesimo tertio decimo,
 in vigilia Pentecostes, hora duodecima mediæ noctis, tertio Idus
 Iuni, quo agebatur festum sancti Barnabæ Apostoli. Defunctus
 autem deuotus & misericors Pater Weriboldus, dilatus est ab
 aspectu gloriæ faciei diuinæ nouem ferme diebus, sicut huic vir-
 gini reuelatum fuit diuinitus.

4. Cum autem iste venerabilis pater ante mortem suam cum
 virgine loqueretur, ipsam paternaliter consolando, & illa quo-
 dammodo conquereretur, ex prolixitate iufirmittatum suarum
 fatis se grauari; Respondit sacerdos ad ampliora patiēda eam
 exhortando, & quasi prophetando, quia oporteret eam amplexa-
 ri adhuc maiorem tolerantiam, eo quòd forsitan medietatem tem-
 poris passionum suarum vix implēset. Et hoc ita contigit, sicut
 præconizauit. Dicebat namque eam, fundamentum valde latum

& amplum in cælestibus collocasse, cuius structura superædificanda non poterat in breui consummari. Vixit autem virgo post obitum huius dilecti patris, annis viginti in doloribus magnis & plagis multis sibi præuaticinatis: quam Dens tamen consolabatur, & confortabat raptibus frequentibus, per inspirationem sancti Spiritus & uisitationem ciuium supernorum.

CAPVT XIII.

De diuersis raptibus eius, & cognitione de statu quorundam religiosorum.

1. **R**apiebatur itaq; sepius virgo hæc debilis corpore, spiritu feruens, in extasim per excessum mentis: sed nõ erat in eius raptu rara hora & breuis mora. Quadam vice, religiosus quidam interrogauit eam de statu suo, & patientia tribulationum suarum, quas quotidie patiebatur. Cui illa respondit, satis excessiue & supra vires suas se grauari: & nisi pius Dominus baculo consolationis eam sustentaret, facillimè sub onere dolorum deficere posset. Aiebat namque diuina misericordia affluente, quasi omni nocte per longam morulam vnius horæ vel amplius, serapi ad cælestia speculanda: quorum delitijs tantopere reficiebatur, quod non solum sibi tolerabilis, sed etiam quælibet amarissima tortura delectabilis efficiebatur. Rapiebatur etiam ad loca purgatoria & infernalicia tormenta, vt videndo horrida supplicia patientius sustineret præsentia flagella, atque intimè compatiendo, libenter poenitentiam ageret pro his, qui liberatione indigebant. In huiusmodi & alijs felicibus raptibus, ferè triginta quatuor annis, in lectulo doloris recubans, uisitata fuit & in spiritu confortata: certis tamen ex causis (vt præfatum est) diuinis raptibus priuata. In multis denique gestis suis, per contrarios eventus Deus eam probans sæpe humiliavit, & crebrò uisitans altius eleuauit. Horum igitur raptuum occasione, multas ecclesias, & religiosorum monasteria, & dispositionem locorum, & structuram ecclesiarum cognoscebat: personas quoque religiosas, quas nunquam viderat, nominatim cognouit, & qualia circa eas diuinitus acta fuerant, alijs nonnunquam referebat.

2. Dixerat aliquando cuidam Priori, quod ita monasterium ipsius & ecclesiã cognoscebat, sicut ipse: & quod per noctes dormientibus fratribus, dormitorium eorum uisitare solebat; & circa lectulos fratrum, Angelos sanctos stare videbat.

3. Erat quidam iuuenis Henricus nomine, de Hagis villa Ducis Hollandiæ natus, quem virgo prius nunquam viderat; qui gratia Dei inspiratus, nescientibus parentibus eius, habitum san-